

**Programma, Quo Rector Universitatis Rostochiensis Johannes, Klein. I.U.D. Et
Pand. P.P. ... Ad Sacrum Exequiale, Quod Matronae ... Annae Ridemans. Viri ...
Dn jacobi Carmohns Civis ... Relictae ViduaeHodierna Hora Prima In Aede D.
Jacobobo Dicata, Adornatum Expetunt ... Omnes Academiae Cives ... Invitat : [P. P.
Rostochii, Sub Sigillo Academiae 25. Maii. Anno 1698.]**

Rostochii: Wepplingius, [1698]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn747414572>

Druck Freier Zugang

48
Klein, J.
in
A. Ridemann,
viduam J. Carmohn.
Rostock, 1698.

PROGRAMMA,
QVO

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

JOHANNES. Klein.

J. B. D. ET PAND. P. P. NEC NON CONSIST.

MECKL. h. t. DIRECTOR.

AD SACRUM EXEQVIALE,

QVOD

MATRONÆ HONESTISSIMÆ AC

LAUDATISSIMÆ

ANNÆ Widemans.

VIRI QUONDAM PEREXIMI AC SPECTATISSIMI

DNJACOBI Warmohns

CIVIS, CUM VIVERET, HUIUS CIVITATIS PRIMARI,

ET HEREDITARI IN Biegen ET Reinstorff/

RELICTÆ VIDUÆ

HODIERNA HORA PRIMA IN ÆDE D. JACOBO

DICATA, ADORNATUM EXPETUNT,

MOESTISSIMI LIBERI,

OMNES ACADEMIÆ CIVES, SUO QVOSQVE

TITULO CONSPICUOS, QVA FASEST,

HUMANITATE INVITAT.

Rostochii

Typis JOH. WEPPLINGII, Univ. Typogr.

48

Idistis delineatum nuperè, CIVES
ACADEMICI, OMNIUM OR-
DINUM HONORATISSIMI,
quantæ rerum humanarum sint
vicissitudines, quamque varium
Mortis in nos Mortales imperium,
occasione Funeris, quod Optimo
Filio JUVENI, in *ipsò ætatis Vere*
præmaturâ morte abrepto, in a-
cerbò positi luctu Parentes para-
bant superstites. In eòdem argu-
mentò ut hæreamus porrò, faciunt exequiæ, quas nunc al-
teras publicè indico, postquam ante ter septem dies Rectio-
nem Academiae suscepi, rarioris Pietatis, omniumque, hunc
sexum apprimè condecorantium Virtutum Exemplaris, MA-
TRONÆ Optimæ, in *ipsâ ætatis ultimâ lineâ, octuagesimò* ferè,
ejusdem annò laudabiliter exactò, piè placidèq; extinctæ. Lu-
gebant inibi *Mæstissimæ Parentes*, tristem etiamnum cottidie ju-
stissimi doloris sui refricantes memoriam, non sine ratione,
in ipso ætatis flore, inversò ac præposterò abiisse mortalitatis or-
dine Filium, longiori vitâ dignum, æqviori forsan animò
maximam optimæ spei jacturam admissuri, si ipsis vivis ad
proximam extendere vitam terminum licuisset, inter ipsa
ferè vitæ initia inopinatò fatò ad meliorem vitam & æterna-
tura gaudia evocato Filio. Neque tamen inde justam sibi
luctus deesse credunt causam, qui hodiè decenti pompâ se-
pulchrali efferunt Matrem, Aviamq; suam, Libri ac Nepotes
relictî, quod illa rarioris ætatis spatiû feliciter vivendò emen-
sa fuerit, inq; *ipsa summâ Senectæ rectorè mortalitatis ordine* vitæ
satura, placidâ morte expiraverit, argumentò certissimò,
Mortem, quòcunq; nostras tempore tabernas pulset tandem
pede,

pede, nunquam tamen commodâ appropinquare horâ, ipsis etiam morituris, senio licet enervatis, *prorogationem terminum* non raro anxie desideraturis. At verò, quanquam lubentes largiamur, Liberis piis justissimam semper adesse lugendi causam, etiam tum, cum denasci, quibus nati sunt, contingat ipsis superstitibus Parentes Optimos, ordinarium, eumque ultimum vivendi terminum rariori hisce seculis exemplò supergressos; Habent tamen illi, quò lenire inde subortum dolorem possint facilius, quod multis ex longiori Parentum vitâ commodis ipsis frui concessum fuerit diutius, quorum vix efflorescentem in ipsâ miserè herbâ cum præcoci fatô ante se extinctis Liberis spem decollasse omnem, in extremum luctum coniecti impatientius ac dolentius rectè morerent Parentes, Paternò affectu quemcunque amoris gradum facile superaturò. Ceterum disparem morientium, suosque lugentium sortem qui diffiteri non ausit, non ægrè tamen concedet, cum humanæ ævi conditionem *primus & ultimus* dies contineat, parum interesse, quò quis tandem mortalitatem exuat tempore, inque eo maximam Mortalium consistere felicitatem, si, quam quis prosperè accepit, placidè tandem redere vitam possit, justò inde solatiò minimè defuturò illis, qui doloris vehementiâ fracti ac dejecti penitus, rectam hanc solaminis causam, non nisi cum temporis diuturnitate recedente sensim recentis doloris sensu, demum ad animum admittunt. Consideratio hæc nobis nascitur in funere optimæ, & ab omni Sexus sui virtute laudatissimæ Matronæ, ANNE IDEMANNÆ/Dn. JACOBI EARMONIS piè defuncti, olim relictæ Viduæ, cujus sacrum hodie adornatum expetunt relictæ Liberi & Nepotes Mœstissimi, quorum propriis verbis ejusdem *Natales, Educationem, Conjugium, fata ac Virtutes* benè multas exhibere consultò placuit:

)(2

Pro

Prodiit & lucem hanc adspexit, NOSTRA PIE DEFUNCTA pietatis
 vera omniumq; virtutum Exemplar die 1. Junii A. O. R. 1766.
 1766 xix Chilonii & in lavacro regenerationis ANNÆ nomen
 accepit. Patre Viro Pereximio DN. HEINRICO RIDE-
 MANNO, Mercatore, Oenopola & primario Antistite D. Nico-
 lai sacri & Sedecem Viro. Matre vero, Fœmina & pietate & Vir-
 tutibus condecoratissima, ANNA DREIERIA post beatum
 Mariti Desideratissimi obitum per triginta annos Viduâ, & 85-
 etatis anno demum Vitam cum morte commutante. Avum Pa-
 ternum habuit Virum conspicuum DN. HERMANNUN
 RIDEMANNUM, Mercatorem præcipuum apud Osnabrugens-
 ses. Aviam Paternam, Fœminam pietissimam ADELGUN-
 DAM TRIETMERIAM. Avus maternus ipsi exstitit, Vir
 Eximius PETRUS DREIERUS mercator primarius Ecklenbor-
 dii in Holsatia. Avia materna MARGARETHA TAPPEN,
 Fœmina, virtutibus sexum suum ad decentibus apprime dotata. Ab-
 Avum Paternum habuit Virum Perquam Reverendum & Clarissi-
 mum SIMONEM RIDEMANNUM Ecclesiastem Osnabrugensi-
 sum vigilantissimum. Ab aviam paternam, Fœminam apud Osnab-
 rugenses undiquaq; laudatissimam, ANNAM MARGARE-
 THAM ARNDIAM, Plurimum Reverendi atq; Clarissimi DN.
 M. HEINRICI ARENDS Pastoris ibidem Vigilantissimi meri-
 tissimiq; filiam. Ab avus maternus erat Vir Nobilissimus Consultissimus
 & Amplissimus THOMAS Børnsen/ Consul Ecklenvordiensis celo-
 bratissimus, DNI. NICOLAI, Consulis quoque ibidem gravissi-
 mi, Filius. Ab avia Materna, Fœmina Prænobilis ANNA von Har-
 sen/ DN. PETRI, Senatoris Prudentissimi Ecklenvordii Filia. A
 tantis Majoribus, NOSTRA CARMONIA, quæ jam ad fe-
 rale officium nos exivit, sata, viteque exordium adepta est. Lu-
 cem dix adspexit cum mox per sacra aquæ tincturam celo desti-
 naretur

naretur. Et sicut à laudatissimis Parentibus **NOSTRA** oritur
 est, ita pravam non potuit trahere indolem. Parentes ab ejus in-
 cunabulis sollicitius id egerunt, ut cum lacte materno Pietatem,
 quæ ad omnia utilis, cæterarumque virtutum, quibus **NOSTRA**
 pie defuncta apprimè imbuta fuit, unica est basis & firmamen-
 tum, imbiberet. Eum in finem quotidie horis matutinis & ve-
 spertinis, cum ætas ejus ferret, lectionibus Biblicis **NOSTRA**
 assueta, dicta palmaria excerpando non tantum memoria manda-
 vit, sed etiam assidue verbi Divini in templis auditu, fidem in
 Salvatorem nostrum **JESUM** aluit, alendo auxit, & augendo
 confirmavit, atque ita in cognitione salutifera indies crevit.
 Cum autem **A. M. DC. XXIX.** Dominica Palmarum, **DEI**, vite
 nostræ autore, ita disponente, optimo orbaretur Parente, accrescen-
 tibus annis, ut matris Vidua non saltem dolorem sed & curam le-
 vare, rei domestica onus suscepit, ejusque sollicitudini felicissimè
 præsuit. Hanc lectissimam Virginem **JACOBUS** **CARMONIUS**
 tum temporis Viduus, **AGNETHA** enim von Tiehnen Conjux
 ejus desideratissima ultimum **VALE** mortalibus jam dixerat,
 negotiorum matris sua causa Chilonium proficiscens, perditè ama-
 re cœpit, & matris pie recordationis & quorum intererat consen-
 su impetrato, Anno **M. DC. XLII.** eam Vite sue sociam duxit.
 Cum quo **XLI.** annos concordia summa suavissimè exegit.
 Stante hocce matrimonio decies Mater, **HENRICUM**, **MAR-**
GARETHAM, **AGNETHAM**, **ANNAM** **MAR-**
GARETHAM, **LAURENTIUM**, **DOROTHEAM**,
CHRISTOPHORUM **NICOLAUM**, **CAROLUM**
JOHANNEM, & **CATHARINAM** **DOROTHE-**
AM, hoc enim geniti sunt ordine, suscepit. Quorum tamen
 optata vivacitate, diu **EADEM BEATA NOSTRA**, in sinu gau-
 dere non potuit. Octo enim, nonnullos prima olim tenerima-
 que ætate, alios, ubi ad proveciores pervenissent annos, quosdam

in officio & dignitate constitutos, imprimis HENRICUM tem-
puli nostri Cathedralis Jacobaei quondam Pastorem desideratissi-
imum, item CAROLUM JOHANNEM, Tribuni lo-
cum sustententem, & STEPHANUM cheu! amisit imò premisit.
Superstes autem duo, VIR Plurimum Reverendus, Praecellentis-
simus, Clarissimusque DN. M. LAURENTIUS, Pa-
stor Hagenoviensis vigilantissimus, fidelissimus, ejusque Circuli Se-
nior Venerabilis, amicus noster honoratissimus & Nobilissima Vir-
go ANNA MARGARETHA, quae pietatem & vitam
tranquilliore exercendi ergo Coenobium Ribnizense ingressa, ad
nostram Beatam ante placidum ejus obitum cum filiolo Sci-
tissimo DN. Senoris, delati, Benedictionis ejus ardentissima par-
ticipes sunt reddit. *Nepotes quoque vidit NOSTRA ex filii pri-*
mogeniti, M. HENRICI priori Connubio cum ANNA
EIBELURSA inito quatuor filios, JOHANNEM JACO-
BUM, HENRICUM, atq; hoc praefuncto, adhuc HEN-
RICUM, JACOBUM, & Filiam unicam ANNAM ELI-
SABETHAM, qui omnes solò JACOBO excepto, J. U. Studio-
so hodie Jena commorante, praeproperà extincti sunt morie. *Ex*
posteriori conjugio, cum CHARITATE, VARENIA pacto,
Tres itidem filios, AUGUSTUM, HENRICUM, & PAU-
LUM JOACHIMUM, ac unicam filiam ANNAM CHA-
RITATEM. Ex quibus PAULUS JOACHIMUS Brema ad-
presens in VIRI Maxime Reverendi, atq; Excellentissimi DN. Doctoris
LOCHNERI, Generalis ibidem Superintendentis Meritissimi, con;
clu & cura degens, cujus coeptis feliciter studiis Deus clementissime
benedicat, superat. Ex DN. M. LAURENTII, autem ibi ora-
tre exosculata est nepotes, binos filios CAROLUM LE-
OPOLDUM, & JOHANNEM FRIDERICUM, ac u-
nicam filiam, CHRISTINAM WILHELMINAM, quo-
rum primogenitus cum sorore mellitissima prematura morie ab-
reptus

reptus est, Juniore adhuc, per DEI gratiam, superstite, quem
idem Numen in nominis sui sanctissimi gloriam, Parentis gau-
dium succrescere & Majorum suorum etatis terminum attingere,
imo sapere clementissime largiatur. Vitam, in Vita, BEATA
NOSTRA vixit inculpabilem. DEUM & SALVATOREM no-
strum JESUM ejusque Verbum fragrantissimo prosecuta est amore.
Corde potius quam ore, suspiriis magis quam Verbis calidissi-
mas ad DEUM fudit preces. Variis quoque, iisque Spirituali-
bus oppidò probata tentationibus, solam gratiam DEI in JESU
Salvatore anxie desideravit. Et in hac lucta non à DEO fuit
derelicta, divinitus sibi inspirari aliquando visa est hac Verba:
ESTO FIDELIS AD MORTEM USQUE ET DABO TIBI
CORONAM VITÆ. Erga Viduas, BEATA NOSTRA VIDUA, item
miseros & necessitatibus pressos fuit munifica, quod beic Rostochii
& alibi degentes testantur, obitum ejus lamentantes. Ad mor-
bum BEATÆ NOSTRÆ quod attinet: ipsa Senectas cum sit mor-
bus, imo mors, causa morbi fuit etas mala. Insuper die 12.
Febr. horror ingens totum occupans corpus, omnes præsavit ejus
vires, ut spes ex capitali hocce morbo revalescendi decollaret. Et
licet pharmacis huic mala medentibus usa fuerit, tamen morbus
spretis his omnibus, adeò accrebit, ut natura vehementia ejus
sufferenda impar esset. Persentiscens Vita sue imminere ter-
minum, à VIRO Reverendo DN. JOACHIMO SUSEMI-
LIO, Pastore NeoKirchensi fidelissimo, Viatico instructa optimo,
viam ingressa est ad cælum. Cum jam in ultimis videretur con-
stituta, ei que acclamaretur, ut verborum quondam in spirituali
lucta sibi quasi inspiratorum recordaretur: Sey getreu biß in
den Todt/ so will ich dir die Eröhne des Lebens geben: verba
ultima. So will ich dir die Eröhne des Lebens geben depresso
vocaliter, die 17. Febr. horâ 2da matutina inter preces & su-
spira adstantium animam placidè efflavit & in manus Salvatoris
commendavit. postquam ferme annos vixerat XXG,

Sic

Sic igitur singulari Dei in morientibus beneficio, Opus ipsa natura suum, quod coagmentavit, integrâ mente, certisque MORITURÆ sensibus, placidâ ac beatâ morte dissolvit, animâ DEO, ejusdem Authori redditâ, quocum jam omnium miseriarum expers, Angelorum, Beatorumque consortio mista, æternis perfruitur gaudiis, corpore interim exanimô bene & in tranquillâ pace usque ad gloriosum Servatoris nostri adventum in terrâ quieturô: Cui, cum hodiè PIE DEFUNCTÆ sint reddendæ exuviae, cineribus Maritalibus jungendæ, nostrarum omninô erit partium, CIVES OMNIUM ORDINUM HONORATISSIMI, Pientissimæ hujus Matronæ frequentes, promptasque ire exeqvias, ultimôque hocce Benivolentiæ ac Humanitatis Officiô, condolentiam nostram Mœstissimis Libris ac Nepotibus prolixè testari. Facietis hoc, scio, vestrâp te sponte justissimum Mœrentium dolorem hæc pactô haud parum levaturi, & inter eundem exactissimè examinaturi, quàm sit hæc vita nostra

Somnus, Bulla, Vitrum, Glacies, Flos, Fabula, Fœnum.

Umbra, Cinis, Punctum Vox, Sonus, Aura, Nihil.

Conventus fiet in Æde Jacobæâ Horâ I.

P. P. Rostochii, Sub Sigillô Academiæ

25. Maij. Anno 1698.

pede, nunquam tamen commodâ appro-
 etiam morituris, senio licet enervatis, p
 non raro anxie desideraturis. At verò
 tes largiamur, Liberis piis iustissimam s
 di causam, etiam tum, cum denasce, qv
 tingat ipsis superstitibus Parentes Opt
 eumq; ultimum vivendi terminum rario
 plò supergressos; Habent tamen illi, qv
 tum dolorem possint facilius, qvò mult
 tum vitâ commodis ipsis frui concessum
 rum vix efflorescentem in ipsâ misere her
 tō ante se extinctis Liberis spem decolla
 mum luctum coniecti impatientius ac
 rent Parentes, Paterno affectu quemcun
 facile superaturō. Ceterum disparem n
 luentium sortem qui diffiteri non aus
 concedet, cum humani ævi conditione
 dies contineat, parum interesse, qvò qv
 tem exuat tempore, inq; eo maximam M
 felicitatem, si, quam quis prosperè accepit
 dere vitam possit, iustō inde solatiō mi
 qui doloris vehementiâ fracti ac dejecti p
 solaminis causam, non nisi cum temp
 cedente sensim recentis doloris sensu,
 admittunt. Consideratio hæc nobis na
 mæ, & ab omni Sexus sui virtute laud
 ANNAE RUDOLPHINÆ/Dn. JACOB
 piè defuncti, olim relictæ Viduæ, cujus
 natum expetunt relictī Liberi & Nepotes
 propriis verbis ejusdem *Natales, Edu*
um, fata ac Virtutes benè multas exhibe

)(2

the scale towards document

10 09 03 02 01 C7 B7 A7 C8 B8 A8 C9 B9

4.5 5.0 5.5 6.0

C1 B1 A1 C2 B2 A2 B5 A5 20 18 17 16 11

Patch Reference numbers on IT8

Image Engineering Scan Reference Chart TE263 Serial No.

prâ, ipsis
 terminis
 luben-
 lugen-
 nt, con-
 narium,
 is exem-
 le subor-
 i Paren-
 us, qvò
 ecoci fa-
 in extre-
 ctè mœ-
 gradum
 suosqve
 è tamen
 ultimus
 mortalita-
 onfistere
 dem red
 irō illis,
 am hanc
 itate re-
 animum
 ere opti-
 atronæ,
 hns
 lie ador-
 quorum
 Conjugi-
 placuit:
 Proq